

РОЛЬ СУДОВОЇ СИСТЕМИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОГО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

КОЛЕСНИКОВ Андрій Павлович - доктор юридичних наук, доцент доцент кафедри теорії права та конституціоналізму Західноукраїнського національного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3064-4133>

УДК: 347.962.6

DOI: <https://doi.org/10.71404/EP.2025.3.59>

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю удосконалення судового захисту прав учасників кримінального провадження відповідно до європейських стандартів. Метою є дослідження ролі судової системи у забезпеченні ефективного оскарження рішень органів досудового розслідування та обґрунтування напрямів удосконалення механізмів судового захисту. Встановлено ключову роль слідчого судді як незалежного арбітра у судовому контролі. Виявлено проблеми: надмірну формалізацію процедур, обмеженість переліку оскаржуваних рішень, недостатню врегульованість апеляційного оскарження. Обґрунтовано потребу комплексного удосконалення правового регулювання.

Ключові слова: суд, досудове розслідування, оскарження рішень, судова система, дія чи бездіяльність слідчого, слідчий суддя, судовий контроль, процесуальні гарантії

Постановка проблеми

Система оскарження рішень органів досудового розслідування в Україні, маючи міцну конституційну основу та відповідаючи європейським стандартам захисту прав людини, все ж характеризується певними особливостями, що потребують уваги дослідників та практиків. У процесі правозастосування виявляються окремі проблемні аспекти функціонування механізмів судового контролю, серед яких можна відзначити складність процедур подання скарг, певні обмеження у переліку оскаржуваних рішень та дій, а також виклики у сфері ви-

конання постанов слідчих суддів. Ці особливості впливають на повноту реалізації права на судовий захист та ефективність контрольних механізмів у кримінальному провадженні. Актуальним залишається питання забезпечення максимально доступного та рівного захисту прав всіх учасників процесу, що обумовлює необхідність подальшого вдосконалення підходів до організації системи оскарження у досудовому кримінальному провадженні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблематика оскарження рішень органів досудового розслідування привертає значну увагу вітчизняних науковців, що відображається у широкому спектрі досліджень різних аспектів цього інституту. Особливий внесок у розробку теоретичних засад досудового кримінального провадження зробив В.І. Теремецький досліджував зарубіжний досвід та практику застосування досудового розслідування в Україні [10], а також у співавторстві з В.В. Логошею [6] дослідив адміністративно-правові аспекти реалізації повноважень органами прокуратури, а разом із Г.В. Соловеєм [9] проаналізував актуальні проблеми реформування досудового кримінального провадження.

Значний внесок у розуміння ефективності оскарження зробив В.В. Андрух [2, 1], який обґрунтував поняття ефективності оскарження у досудовому кримінальному провадженні та запропонував конкретні на-

прями її підвищення. В.М. Федченко [12] зосередив увагу на проблемах затримання особи за підозрою та можливостях його оскарження, а О.М. Федорів [11] дослідив європейські стандарти ефективності досудового розслідування. Процедурні аспекти оскарження вивчали В.І. Маринів та О.А. Лейба [7], які виявили прогалини кримінального процесуального законодавства щодо апеляційного оскарження судових рішень, та М.Є. Савенко [8], який проаналізував коло суб'єктів права на апеляційне оскарження ухвал слідчого судді.

Метою статті є дослідження ролі судової системи у забезпеченні ефективного оскарження рішень органів досудового розслідування, виявлення основних проблем функціонування інституту судового контролю у кримінальному провадженні та обґрунтування напрямів удосконалення механізмів судового захисту прав учасників досудового розслідування.

Інститут оскарження рішень, дій та бездіяльності органів досудового розслідування займає чільне місце в системі процесуальних гарантій забезпечення прав учасників кримінального провадження. Правові засади даного інституту ґрунтуються на конституційних принципах та міжнародних стандартах захисту прав людини.

Конституційною основою права на оскарження виступає стаття 29 Конституції України, яка гарантує кожній особі право на свободу та особисту недоторканність, а також право оскаржити в суді рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб [4]. Ця норма знайшла свою конкретизацію у положеннях Кримінального процесуального кодексу України, зокрема у статтях 24, 303, які детально регламентують порядок оскарження процесуальних рішень під час досудового розслідування [5].

Важливе значення у формуванні правових засад оскарження мають європейські стандарти, закріплені у Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Як зазначає Європейський суд з прав людини у справі «Bellet v. France», для визнання ефективності принципу доступу до суду

необхідно щоб особа володіла чіткою практичною можливістю оскаржити акт, з якого розпочато втручання у її права [13].

Принципові засади оскарження у досудовому кримінальному провадженні виражаються через систему загальних засад кримінального процесу, визначених у статті 7 КПК України. Як зазначає В.В. Андрух, ефективність оскарження досягається шляхом послідовного застосування сукупності принципів кримінального провадження, в тому числі верховенства права, законності, доступу до правосуддя, розумності строків [2].

Принцип верховенства права передбачає можливість відновлення порушених прав і свобод шляхом здійснення судового захисту (ст. 8 КПК України). Реалізація цього принципу вимагає суддівської дії за тих ситуацій, коли виникають суперечливі норми одного ієрархічного рівня [3].

Принцип законності, відповідно до якого всі процесуальні дії та рішення повинні відповідати положенням кримінального процесуального законодавства (ст. 9 КПК України), забезпечує, щоб рішення, дії або бездіяльність органів досудового розслідування та слідчого судді не суперечили встановленим вимогам.

Особливе місце посідає принцип доступу до правосуддя, який дозволяє не лише захищати порушені права та законні інтереси в суді, але й реалізовувати інші процесуальні права, в тому числі й право на оскарження [12]. Дотримання принципу розумності строків гарантує здійснення судової перевірки поданої скарги за максимально короткий проміжок часу (ст. 28 КПК України).

Аналіз практики Європейського суду з прав людини свідчить про важливість дотримання розумного строку кримінального провадження, коли надмірне затягування тривалості суперечить положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, оскільки особа довгий час вимушена знаходитись у невизначеному стані [14].

Згідно з положеннями статті 24 КПК України, право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності є невід'ємним елементом забезпечення права

на захист. Процедура оскарження слугує дієвим інструментом для перевірки законності та обґрунтованості рішень, дій та бездіяльності сторони обвинувачення та рішень слідчих суддів на предмет забезпеченості прав, свобод і законних інтересів людини.

Важливим аспектом правового регулювання є визначення суб'єктів права на оскарження. Крім прямо визначених кримінальним процесуальним законом учасників провадження, право на оскарження мають і інші заінтересовані особи, якщо ухвалені рішення, дії або бездіяльність органів досудового розслідування та рішення слідчого судді так чи інакше стосуються їхніх прав, свобод чи законних інтересів [8].

Таким чином, правові засади оскарження рішень органів досудового розслідування формуються на основі конституційних гарантій, принципів кримінального провадження та європейських стандартів захисту прав людини, створюючи комплексну систему процесуальних гарантій для ефективного захисту прав учасників кримінального провадження.

Судовий контроль за дотриманням законності під час досудового розслідування реалізується через інститут слідчого судді, який виступає незалежним арбітром у вирішенні спорів між сторонами кримінального провадження. Роль суду у процедурі оскарження рішень органів досудового розслідування є ключовою для забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та захистом прав особи.

Слідчий суддя здійснює судовий контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні відповідно до статті 3 КПК України. Його компетенція у сфері розгляду скарг визначається статтями 303-311 КПК України та охоплює широкий спектр повноважень щодо перевірки законності та обґрунтованості рішень, дій та бездіяльності органів досудового розслідування.

Згідно зі статтею 304 КПК України, слідчий суддя розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора під час досудового розслідування, які можуть бути оскаржені відповідно до положень статті 303 КПК України. При цьому важ-

ливо відзначити, що перелік таких рішень є вичерпним, що створює певні проблеми у правозастосуванні.

Як зазначають В.І. Маринів та О.А. Лейба, нормативна регламентація питань оскарження судових рішень у кримінальному провадженні містить численні прогалини, які негативно впливають на практичну реалізацію права на оскарження. Зокрема, це стосується обмеження можливості оскарження ухвал слідчого судді, передбачених статтею 309 КПК України [7].

За результатами розгляду скарги слідчий суддя ухвалює одне з рішень, передбачених частиною 1 статті 307 КПК України: про задоволення скарги та скасування оскаржуваного рішення; про задоволення скарги та зобов'язання відповідного органу або службової особи вчинити певні дії; про відмову у задоволенні скарги.

Ухвала слідчого судді повинна бути вмотивованою та містити посилання на норми закону, якими керувався суд при її постановленні. У випадку задоволення скарги суд зазначає конкретні порушення закону, які мали місце, та визначає спосіб їх усунення.

Важливою особливістю судових рішень у процедурі оскарження є їх обов'язковість для виконання. Згідно з частиною 3 статті 307 КПК України, ухвала слідчого судді є обов'язковою для виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, службовими особами, громадянами та їх об'єднаннями.

Суд виступає незалежним гарантом забезпечення прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження. Ця роль реалізується через здійснення судового контролю за законністю та обґрунтованістю рішень, дій та бездіяльності органів досудового розслідування.

Як зазначає О.М. Федорів, ефективність оскарження має відповідати вимозі щодо оперативності здійснення судової перевірки, пов'язаної із забезпеченням процесуальних прав і захисту матеріальних прав людини. При цьому процедура оскарження слугує дієвим інструментом для перевірки законності та обґрунтованості рішень на

предмет забезпеченості прав, свобод і законних інтересів людини [11].

Судовий контроль здійснюється у формі попереднього (превентивного) та наступного контролю. Попередній контроль реалізується через інститут дозволів слідчого судді на проведення слідчих дій, які істотно обмежують конституційні права особи. Наступний контроль здійснюється через розгляд скарг на вже вчинені дії або прийняті рішення.

Особливе значення має забезпечення права на захист через можливість оскарження рішень органів досудового розслідування. Як відзначає В.М. Федченко, затримана за підозрою особа повинна мати змогу повною мірою реалізувати своє право на оскарження обґрунтованості затримання та звернутися з відповідною скаргою до прокурора, слідчого судді [12].

Проте у практичній діяльності виникають певні проблеми у реалізації судового контролю. Зокрема, існують прогалини у визначенні кола судових рішень, які підлягають оскарженню, що негативно позначається на забезпеченні права особи на судовий захист.

Практика правозастосування виявляє ряд суттєвих недоліків у роботі системи судового нагляду. Передусім варто відзначити недосконалість законодавчого врегулювання порядку оскарження окремих видів рішень, що приймаються органами кримінального розслідування.

Не менш важливою є проблема визначення кола осіб, які наділені правом на подання скарг. Чинне законодавство не в повній мірі гарантує зацікавленим сторонам можливість оскаржити судові акти або створює недостатні правові механізми для реалізації такого права, що суперечить конституційним засадам доступу до правосуддя.

Додатковою перешкодою є труднощі з реалізацією судових рішень на практиці. Непоодинокими є випадки, коли органи досудового розслідування ігнорують або формально виконують постанови слідчого судді, що підриває авторитет судової влади та ефективність контрольних механізмів.

Аналіз сучасного стану функціонування інституту оскарження у досудовому кримі-

нальному провадженні виявляє системні проблеми, які перешкоджають ефективній реалізації права на судовий захист.

Як зазначає В.В. Андрух, формалізовані підходи до процедури подання скарги негативно впливають на ефективне досягнення цілей оскарження у досудовому кримінальному провадженні. Коли скарга не відповідає формальним вимогам, вона залишається без розгляду, що унеможливує перевірку законності рішень органів досудового розслідування.

Особливо проблематичним є те, що не всі особи мають достатні юридичні знання для складання процесуально правильної скарги. Для вирішення цієї проблеми автор пропонує спростити формальні вимоги, оскільки у межах судового контролю має перевірятися забезпеченість прав людини, а не дотримання формальностей [1, с. 12].

Проблемою є можливість подання скарги на рішення, дії та бездіяльності сторони обвинувачення до прокурора. Конституційно визначена обвинувальна спрямованість прокурора у кримінальному провадженні не передбачає його незалежності, безсторонності та неупередженості. Європейський суд з прав людини у справі «Merit v. Ukraine» встановив, що прокурор не може розглядатися як незалежна особа через свою функціональну спрямованість на здійснення обвинувальних повноважень [15].

Дослідники констатують наявність чималого числа прогалин правового регулювання апеляційного оскарження судових рішень у кримінальному провадженні. Зокрема, це стосується обмеження можливості оскарження ухвал слідчого судді [7].

Для підвищення ефективності системи судового оскарження у досудовому кримінальному провадженні необхідно здійснити комплексні реформи за декількома ключовими напрямками.

Важливим напрямом є удосконалення підстав, умов та порядку судового оскарження. Необхідно розширити перелік рішень, дій та бездіяльності, які підлягають оскарженню, включивши повідомлення про підозру та постанови про оголошення особи в розшук.

Потребує розширення система апеляційного оскарження рішень слідчих суддів, особливо тих, які зачіпають основоположні права людини, зокрема рішень про проведення обшуку у невідкладних випадках.

Окремої уваги потребує врегулювання порядку ведення досудового розслідування під час подання та розгляду конституційних скарг, що дозволить уникнути невинуватого затягування кримінальних проваджень.

Реалізація цих заходів створить дійсно ефективну систему судового контролю, яка гарантуватиме реальний захист прав та законних інтересів усіх учасників кримінального провадження на стадії досудового розслідування.

Висновки

Проведене дослідження засвідчує, що система оскарження рішень органів досудового розслідування в Україні має конституційну основу та відповідає європейським стандартам захисту прав людини, проте її практична реалізація стикається з низкою системних проблем. Слідчий суддя як незалежний арбітр відіграє ключову роль у забезпеченні судового контролю за законністю дій органів розслідування, однак ефективність цього механізму знижується через надмірну формалізацію процедур, обмежений перелік оскаржуваних рішень та недостатню врегульованість апеляційного оскарження судових актів. Для підвищення ефективності системи судового захисту необхідне комплексне удосконалення правового регулювання, включаючи спрощення формальних вимог до скарг, розширення переліку оскаржуваних рішень та покращення механізмів виконання судових постанов, що дозволить створити дійсно ефективну систему гарантій захисту прав людини на стадії досудового розслідування.

Література

1. Андрух В.В. Напрями підвищення ефективності оскарження у досудовому кримінальному провадженні. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2024. Вип. 85. Ч. 4. С. 11-17.

2. Андрух В.В. Поняття ефективності оскарження у досудовому кримінальному провадженні. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2024. Том 35 (74) № 4. С. 94-99.

3. Дроздов О. М., Дроздова О. В. Актуальні питання апеляційного оскарження ухвали суду про накладення арешту на майно у кримінальному провадженні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 9. С. 480–485.

4. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

5. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

6. Логоша В. В. Теремецький В. І. Реалізація органами прокуратури повноважень у сфері дисциплінарної відповідальності: адміністративно-правовий аспект. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2011. № 3 (54). С. 193-202.

7. Маринів В. І., Лейба О. А. Деякі прогалини кримінального процесуального законодавства щодо апеляційного оскарження судових рішень. *Проблеми законності*. 2021. Вип. 153. С. 155–164.

8. Савенко М. Є. Суб'єкти реалізації права на апеляційне оскарження ухвал слідчого судді. *Право і суспільство*. 2019. № 6. Ч. 2. С. 187–193.

9. Соловей Г.В., Теремецький В.І. Актуальні проблеми реформування досудового кримінального провадження. *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. 2012. № 12. С. 87-94.

10. Теремецький В. І. Досудове розслідування: зарубіжний досвід та практика застосування в Україні. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 69. С. 20-29.

11. Федорів О. М. Європейські стандарти ефективності досудового розслідування: дис. ... докт. філ. за спец. 081 – Право. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. 240 с.

12. Федченко В.М. Затримання особи за підозрою у вчиненні злочину та можливості його оскарження у кримінальному прова-

дження. *Право і безпека*. 2023. № 4 (91). С. 95-105.

13. Case of *Bellet v. France*, № 23805/94, 04.12.1995. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/ukr#%7B%22itemid%22:%5B%22001-57952%22%7D>

14. Case of *McFarlane v. Ireland*, № 31333/06, 10.09.2010. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-100413%22%7D>

15. Case of *Merit v. Ukraine*, № 66561/01, 30.03.2004. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/fre#%7B%22itemid%22:%5B%22001-61685%22%7D>

References

1. Andrukh, V. V. (2024). Napriamy pidvyshchennia efektyvnosti oskarzhennia u dosudovomu kryminalnomu provadzhenni [Directions for improving the effectiveness of appeals in pre-trial criminal proceedings]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu*, 85(4), 11-17.

2. Andrukh, V. V. (2024). Poniattia efektyvnosti oskarzhennia u dosudovomu kryminalnomu provadzhenni [The concept of effectiveness of appeals in pre-trial criminal proceedings]. *Vcheni zapysky TNU imeni VI. Vernadskoho. Seriya: yurydychni nauky*, 35(74)(4), 94-99.

3. Drozdov, O. M., & Drozdova, O. V. (2022). Aktualni pytannia apeliatsiinoho oskarzhennia ukhvaly sudu pro nakladennia areshtu na maino u kryminalnomu provadzhenni [Current issues of appellate appeal of court decisions on property seizure in criminal proceedings]. *Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal*, 9, 480-485.

4. *Constitution of Ukraine*, Law of Ukraine No. 254k/96-VR (June 28, 1996). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

5. *Criminal Procedure Code of Ukraine*, Law of Ukraine No. 4651-VI (April 13, 2012). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

6. Logosha, V. V., & Teremetskyi, V. I. (2011). Realizatsiia orhanamy prokuratury povnovazhen u sferi dystyplinarnoi vidpovidalnosti: administratyvno-pravovyi aspekt [Implementation of prosecutorial powers in the field of disciplinary responsibility: administrative and legal aspect].

Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav, 3(54), 193-202.

7. Maryniv, V. I., & Leiba, O. A. (2021). Deiaki prohalyny kryminalnoho protsesualnoho zakonodavstva shchodo apeliatsiinoho oskarzhennia sudovykh rishen [Some gaps in criminal procedural legislation regarding appellate appeal of court decisions]. *Problemy zakonnosti*, 153, 155-164.

8. Savenko, M. Ye. (2019). Subiekty realizatsii prava na apeliatsiine oskarzhennia ukhval slidchoho suddi [Subjects of exercising the right to appellate appeal of investigating judge's decisions]. *Pravo i suspilstvo*, 6(2), 187-193.

9. Solovei, H. V., & Teremetskyi, V. I. (2012). Aktualni problemy reformuvannia dosudovoho kryminalnoho provadzhennia [Current problems of pre-trial criminal proceedings reform]. *Teoriia ta praktyka sudovoi ekspertyzy i kryminalistyky*, 12, 87-94.

10. Teremetskyi, V. I. (2019). Dosudove rozsliduvannia: zarubizhnyi dosvid ta praktyka zastosuvannia v Ukraini [Pre-trial investigation: foreign experience and practice of application in Ukraine]. *Zhurnal shhidnoievropeiskoho prava*, 69, 20-29.

11. Fedoriv, O. M. (2023). *Yevropeiski standarty efektyvnosti dosudovoho rozsliduvannia* [European standards of pre-trial investigation effectiveness] [Doctoral dissertation]. Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav.

12. Fedchenko, V. M. (2023). Zatrymannia osoby za pidozroiu u vchynenni zlochynu ta mozhlyvosti yoho oskarzhennia u kryminalnomu provadzhenni [Detention of a person on suspicion of committing a crime and possibilities of its appeal in criminal proceedings]. *Pravo i bezpeka*, 4(91), 95-105.

13. Case of *Bellet v. France*, No. 23805/94 (European Court of Human Rights December 4, 1995). <https://hudoc.echr.coe.int/ukr#%7B%22itemid%22:%5B%22001-57952%22%7D>

14. Case of *McFarlane v. Ireland*, No. 31333/06 (European Court of Human Rights September 10, 2010). <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-100413%22%7D>

15. Case of *Merit v. Ukraine*, No. 66561/01 (European Court of Human Rights March 30, 2004). <https://hudoc.echr.coe.int/fre#%7B%22itemid%22:%5B%22001-61685%22%7D>

Kolesnikov Andrii,
Doctor of Law, Associate Professor at the
Department of
Legal Theory and Constitutionalism
West Ukrainian National University
a.kolesnikov@wunu.edu.ua

**THE ROLE OF THE JUDICIAL
SYSTEM IN ENSURING EFFECTIVE
APPEAL OF DECISIONS OF PRE-TRIAL
INVESTIGATION BODIES**

The relevance of the study is determined by the need to improve the system of judicial protection of the rights of participants in criminal proceedings at the stage of pre-trial investigation in the context of Ukraine's European integration processes and bringing national legislation into compliance with European human rights protection standards. Despite constitutional guarantees and Ukraine's international obligations, law enforcement practice reveals certain problematic aspects of the functioning of mechanisms for appealing decisions of pre-trial investigation bodies, which affects the effectiveness of exercising the right to judicial protection. The purpose of the article is to study the role of the judicial system in ensuring effective appeal of decisions of pre-trial investigation bodies, identifying the main problems of the functioning of the judicial control institute in criminal proceedings and substantiating directions for improving mechanisms of judicial protection of the rights of participants in pre-trial investigation. The methodological basis of the study is a systematic

approach to the analysis of legal phenomena, a comparative legal method for comparing national and European standards, a formal logical method for defining the conceptual apparatus, analysis of judicial practice and the practice of the European Court of Human Rights. As a result of the study, it was established that the legal foundations for appealing decisions of pre-trial investigation bodies are formed on the basis of constitutional guarantees, principles of criminal proceedings and European human rights protection standards, creating a comprehensive system of procedural guarantees. The key role of the investigating judge as an independent arbitrator in the procedure of judicial control over the legality and validity of decisions of pre-trial investigation bodies has been determined. The main problems of practical implementation of the right to appeal have been identified, in particular excessive formalization of procedures, limited list of appealable decisions, insufficient regulation of appellate appeal of investigating judges' rulings and problems with the execution of court orders. The necessity of comprehensive improvement of legal regulation has been substantiated, including simplification of formal requirements for complaints, expansion of the list of appealable decisions and improvement of mechanisms for executing court decisions.

Keywords: *court, pre-trial investigation, appeal of decisions, judicial system, action or inaction of investigator, investigating judge, judicial control, procedural guarantees*